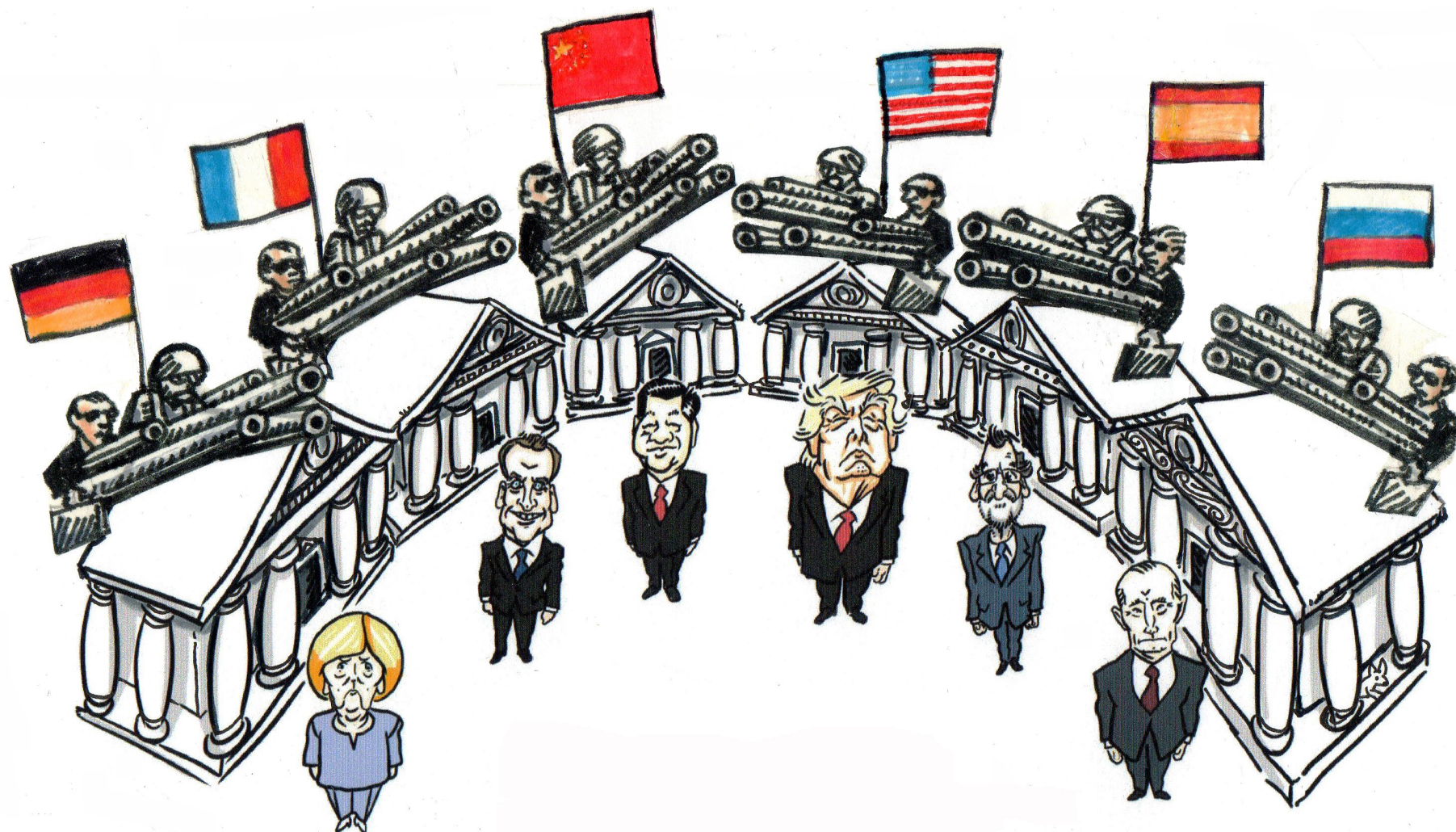
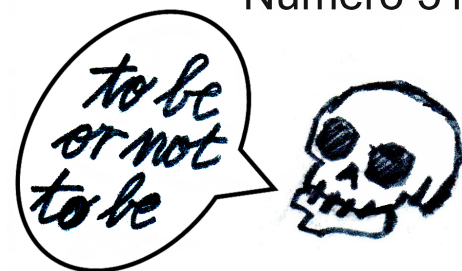

COLONOSCÒPIA EUROPEA

Hi ha una primera alerta, poca cosa, però el pacient, és a dir, nosaltres, perquè els pacients som sempre nosaltres, anem al metge. Li expliques els petits símptomes: algun doloret, poca gana, cansament... "És el temps", et diuen els que t'estimen. I els que no t'estimen, que són la majoria, et pregunten si t'has aprimat.

El metge no sap què tens, però per si de cas i com que no és ell qui haurà de posar el cul, et mana una colonoscòpia. El mateix que fa el ministre d'Hisenda quan veu problemes però no sap com solucionar-los i es dona un temps per fer proves. Total, a ells tampoc els toca passar ni una anàlisi d'orina. El pacient, agafa por i passa gana quan toca fer el règim previ a la prova, i el dia abans s'escola i queda sec de tanta caguera aigualida. Igual, igual, igual que molts països que estan amb la pell i l'os mentre el govern fa proves.

Si ets del tercer món t'introdueixen el tub a la brava. Al viu i en gest d'adoració islàmica. Als occidentals els hi fan en un asèptic quiròfan i sedat, que és l'estat natural dels occidentals, que donen pel cul sense adornar-se'n.

Passa a vegades, que la sedació és tan suau que el pacient pot escoltar les impertinències que l'equip sanitari dedica a les teves parts més amagades, mentre pel recte notes la pujada d'alguna cosa freda i humida, igual que la travessa silenciosa però sacsejada per les onades de les peteres en alta mar. El tub,

no fa mal però emprenya perquè t'envaeix la intimitat, com els migrants que arriben a la costa, que tampoc veus ni sents però que et posen en alerta. Et preguntes: "I què farà ara aquest tub o aquesta gent estranya quan siguin dins de casa? Tindrà prou intestí per a acollir tanta enginyeria mèdica? Hi cabrà tanta gent fugida a la meva pàtria?". Tu ja tens els teus problemes. Vas restret, tens diverticles que compliquen la digestió i un dels ronyons està negociant amb l'altre perquè es vol declarar en vaga. El cor —és a dir la Banca, com tothom sap— pateix arítmia. Exactament les mateixes preocupacions dels ministres d'Hisenda estressats pels seus respectius presidents. Alguna cosa se'ns està posant a dintre i el nostre cos-país no està per alegries.

Quan despertes vas atontat però no pas gaire més que qualsevol altra dia. Si no t'han foradat un budell, que en termes polítics seria com saltar-se la tanca fronterera, et recuperes en poques hores. Una mala estona, sí, però ja ha passat. El cos-país es relaxa. Crisi superada. Més valent i amb ganes de recompensa, et compres un tortell o un Ferrari... Fins que dilluns al matí truquen de l'hospital i diuen que s'han traspaperat els informes i que cal tornar a fer la prova. "I una merda", dius tu, però després t'hi repenses. "Qui sóc jo per queixar-me? Europa és més gran que jo i més forta i quantes vegades no ha de repetir i repetir proves per sortir de la misèria política, econòmica i, sobretot, humana?"

I així, prova rere prova arriba el dia que els petits símptomes uneixen forces i surten tots alhora. I t'obren en canal. Has fet fallida. T'han desnonat. Estàs a l'atur i el teu fill es droga perquè la merda surt més barata que les bledes. Tens càncer. Un càncer tan gran com el Mediterrani.

A l'entrar al quiròfan el ministre encara diu que la cosa pinta bé, que no sembla un tumor agressiu i que està controlat... i llavors el ministre marxa i deixa al sotssecretari perquè t'operi.

Encara a la UCI ja t'anuncien la quimio per culpa d'una mala metàstasi, que és com quan els migrants es van desplaçant per tot Europa i ja no deixen una terra sana.

I fas el gilipolles una temporada, sense un puto pèl en aquell cos que un dia va tenir ganes de viure, fins que vas i demanes per triplicat la defunció i el ministre et mira incrèdul. "Vol morir ara que el país està a punt de sortir de la crisi?", et pregunta. I no l'escups perquè no tens ni força ni saliva i calles, com has fet sempre, i et deixes morir.

A no trigar gaire, Europa també morirà en la soledat, esprimatxada, calba, sense forces i en la misèria. Tot Europa morirà menys els senyors presidents i ministres d'Hisenda que arribaran a temps per experimentar amb una vacuna que els curarà del càncer. Una vacuna nova que val una milionada.